

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Independent, Cultural și Informativ

Apare sub îngrijirea unui comitet

Inscris în reg. publicațiilor periodice al Trib. Durostor sub No. 3 din 5 Mai 1938

Redacția și Administrația
La Tipografia „FESTIVAL”
— Siliștra —

Ad-țle: Ilie Bârzan

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și funic. Lei 150
Abonamente de sprijin Lei 300
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Fondator Director:

ing. M. Georgescu
str. Petre Maior No. 4

Bun venit maestre!

Siliștra — cetatea Durostorului, lui Mircea cel Bătrân — bucuroasă că primește pe unul dintre cei mai mari romancieri, al timpului — d-l IONEL TEODOREANU — îi urează: bun venit.

Cetățenii urbei noastre, primitori și dornici de cuvânt în-ari-pat, se simt măguliți și fericiți că au ocazia să asculte pe acel care a scris romanul copilăriei „La Medeleni”.

Siliștrenii, au primit nu de mult, așa cum se cuvine caravana scriitorilor tineri: G. M. Vlădescu, A. I. Manolescu, T. Scarlat, Radu Gyr etc. Aceștia au lăsat societății parfumul din sufletele lor, care nu se va evapora nici odată.

... De data aceasta vor ști să primească cu entuziasm și pe blajinul moldovean, marele romancier IONEL TEODOREANU, căreia, prin noi, ecoul societății Durostorene, îi spune: Bun venit maestre!

Semănătorul Român

Linia CAROL II

Fără zgomot, fără ostentație — în timp ce, în restul țării, viața își continua ritmul normal, — la frontiere se ridicau, prin storfări gigantice, zidurile ciclopice ale fortificațiilor românești. O seamă de ziaristi au vizitat, zilele trecute, aceste impresionante fortificații și au înfățișat — atât cât poate să se înfățișeze prin cuvinte — tăria, mai presus de vorbe, a uriașului scut circular, ce ne păzește țara, Țara și drepturile.

Linia aceasta de fer, beton și dărzenie românească nu este imitată după nici o altă linie. Ridicată din inițiativa Regală, linia Carol II nu este decât o urmașă — evoluată, firește, dar o urmașă — a străvechilor „valuri” romane de ale căror urme e plină țara, dela Tisa la Nistru, și din Maramureș în Dobrogea. Afirmând voința noastră de a nu da nimănui un petec de pământ din pământul nostru, fortificațiile de astăzi au același rol, pe care-l aveau castrele romane în fața năvălitorilor barbari. Rol de conservare a luminilor câștigate prin mari jertfe, rol de zăgaz civilizator.

Acolo, unde acum multe secole lucia în soare coiful și plătoșa centurionului roman, scli-pește astăzi, semnalizând o identică prezență mandră și puternică, baioneta grănicerului român. Continuitate, deci.

Luptând împotriva năvălitorilor, suprema noastră storfare de astăzi este nu de a da vre-un atac, ci de a conserva, de a păstra, pentru noi și pentru alții, făclia dreptății și a umanității nestinsă.

Linia Carol II nu este, deci, o linie de tenebre și agresivitate, ci linia apollinică, limpede, de neînfrânt, a puterilor binelui însuș.

... L A 2 0 1 ...

Acesta este numărul — 201 — cu care apărem într'al optulea an de viață în Cetatea Durostorului, lui Mircea Cel Bătrân. Și ca să înfățișăm pentru timpul actual o idee despre existența noastră, ca ziar de provincie, am răsfoit colecția „Semănătorului Român”, care a început cu Nr. 1 la 15 Noembrie 1932. Pentru cei care ne-au citit și ne-au urmărit prietenește slova și fapta, nu găsim decât să le transmitem mulțumirea și salutul nostru afectuos, cu ocazia acestui popas. Inșă pentru acei care au stat departe de pălpăirile acestei luminițe românești și de înfrățire, precum și pentru acei care fiind veniți de curând în acest județ, nu-i cunosc strădaniile și lupta ce a dus în vederea stabilirii echilibrului bunului simț și al dreptății, simțim că împlinim o datorie, amintind rezultatele muncii noastre: „Semănătorul Român” a făcut ca slova românească să pătrundă în cele mai doznice sate unde și-a format prietenii și adânci rădăcini. A ținut legătura cu preoții, învățătorii,

funcționarii și fruntașii satelor printre care și-a creat plăcute prietenii și statornici susținători; făcându-se întotdeauna crainicul inițiativelor și veștilor care priveau interesul general. A ținut aprinsă flacăra naționalismului rațional, luptând întotdeauna pentru înfrățire spre liniștea și binele țării. A fost întotdeauna ostaș credincios în slujba M. S. Regelui. Nu ne-am abătut un pas de la programul anunțat în 1932, deși am făcut mari sacrificii morale și materiale să ajungem la numărul 201 în opt — 8 — ani de existență.

Acum când împrejurările sunt grele și când îngrijorarea a cuprins pe toți dela mic până la mare, „Semănătorul Român” cedând pasului vremii, consideră că și-a făcut datoria cu prisosință... Sperând totuși într'un viitor mai bun, în care pacea să domnească peste Patrie iar Nația să progreseze în liniște și frăție, vom căuta a ne face datoria or și când și or unde.

Mirzaif Georgescu

CONFERINȚA PARLAMENTARILOR DIN ȚINUTUL MAREA

La 1 Februarie a. c. a avut loc la Constanța, conferința parlamentarilor din Ținutul Marea. A prezidat Excelența Sa d-l Rezydent Regal G-l Grigorescu. Cu această ocazie, fruntașul județului Durostor, d-l Deputat Teodor Bellu a ținut cuvântarea de mai jos:

EXCELENȚA,
DOMNILOR

1). Județul Durostor, un județ de colonizare duce în primul rând o lipsă ucigătoare de apă, mai ales în lunile de vară.

Iar, vite, oameni aproape totul se pierde.

Muncile agricole stagnează, iar bolile infecțioase se întefesc din lipsa de igienă, provenită din lipsa apei.

S'au făcut câteva sonde și puțuri mecanice, dar sunt numai câteva într'un județ lipsit de apă.

Lucrul acesta împiedică însăși colonizarea; deoarece știut este, românul se așează mai cu deosebire acolo unde are apă.

Mulți coloniști cari vin vara să se așeze în județul nostru dând de această suferință, se reîntorc foarte descurajați.

2). Și cum, deoarece am amintit despre coloniști, veți fi sigur — toți de acord cu mine că aceștia trebuiesc încura-

jați mai ales că suntem un județ de colonizare.

Nu este suficient să li se încredințeze doar lotul. Coloniștii au nevoie de unelte, semințe selecționate, vite alese și pentru toate acestea, trebuie pusă Camera Agricolă în situația de a face față menirii ei, și deci trebuie să fie ajutată cu fonduri suficiente, care printr'o dreaptă administrare, să facă pe coloniștii noștri să dea exemplu de agricultură rațională.

3). Mulți din acești coloniștii cu familii numeroase, lasă câțiva membrii din familiile lor pe lotul de colonizare, iar ei se ocupă și cu comerțul, exercitându-l înăuntrul județului, unde sunt colonizați. Prin aceasta ei îndeplinesc o funcțiune socială și încă importantă, care nu e bine s'o lase pe seama streinilor de neam.

Am aflat însă că se lucrează la o nouă lege a colonizării de

urmarea în pag. 2

Pentru Preotese, Învățătoare și gospodine

Ma adresez vouă, prietene cari v'ați crescut și vă creșteți copiii închinându-le perna cu mâini tremurătoare în fiecare seară, voi preotese, exemplu viu al pioșiei predicate Duminica în pragul altarului, vouă cari ați biruit de mult revolta împotriva destinului prin credința într'o dreptate mai presus de a oamenilor.

Și vouă, migăloase și răbdătoare învățătoare, cari clădiți în sufletul copiilor dați în grija voastră, granitul caracterului adevărat, de care să se spargă în viața de mai târziu, toate valurile furtunoase ale împrejurărilor. Voi două, preoteasă și învățătoare, elita satului vostru, vă revine astăzi cinștea de a lua inițiativa unui lucru folositor, pentru neam, care să dovedească tuturor, că femeia României este piatra de neclintit la temelie țării. Sunteți de multe ori cu o situație materială bună în satul în care ați urmat apostolatul soțului vostru sau chemarea voastră proprie. Dăruiți atât cât puteți din caerele de lană ce stau atârdate în cuiul de langă sobă și câte coturi de pânză aveți de prisos. După exemplu vostru, poate se va mai găsi și într'o gospodărie țărăneasca ceva de prisos ca să poată fi dăruit.

Adunați materialul și puneți pe primar să trimeată toboșarul care să facă cunoscut, că în seara cutare, toate femeile și fetele satului sunt chemate la primărie. Învățătoarea, obișnuită să vorbească în public, să spună sătențelor adunate, în vorbe simple, ca să fie înțeleasă, că în seara de Luni de exemplu la casa preotesei și a învățătoarei, se face ciacă mare. Se lucrează rufărie pentru soldați și ciorapi de lână, mânecute, șaluri. Fiecare dintre ele are acum pe cineva plecat pe zonă și inima lor va înțelege în întiorarea dragostei, m'i repede decât mintea, cât de folositor lucru le cereți și nu vor găsi prea mare sacrificiu nici în două-trei seri de lucru pe săptămână.

Poate mamele și soțiile vor lăcrima, impletind ciorapul de lână groasă, o fată în cămasă cu altă înflorită cusand cu acul refecul rufăriei, va rămâne o clipă cu ochii în gol, închipuindu-și pe Lisandru al Ciobotarului primit în cămașa cusută de ea.

De acolo din satul vostru cu nume vechi românesc, veți lucra voi o mână de femei, pentru ca sănătatea și bună voia soldaților noștri să nu fie zdruncinată.

Trupuri și inimi de oțel, trebuiesc României, și noi ca fecioarele înțelepte, mereu trebuie să hrănim candela sufletului, cu untdelemnul grijii noastre iubitoare.

LA MEDELENI

Fragmente: de I. TEODOREANU

... Stai jos Dănuț, să te pieptene mama frumos. Dănuț se așază pe dormeusa dela picloarele paturilor alăturate.

— Intindete bine... așa... Știi Dănuț, când erai mic...

Se lungise dealungul dormeusei, cu capul pe genunchi doamnei Deleanu. Ghetele prăfuite odihneau pe șealul turcesc, și — ciudat! nici o observație! Dinpotrivă, un zâmbet zărit printre gene.

„Rănit în războaie...”

— Să-ți spuie mama o poveste?

— Da!

— Ce să-ți spuie mama?

— ... —

Dănuț, se întristă ca deodată, — nu mai știe mama povești pentru tine! Ești mare, Dănuț!... Cum trece vremea!

Doamna Deleanu oftă și lăsând pieptenele în păr, alintă capul pentru care nu mai avea povești.

... „Departa de o mamă”

Ochii Doamnei Deleanu cunoșteau nuanțele buclor lui Dănuț ca notele unei Nocturne de Chopin.

Bucle castani!... Castanii pe din afară: da. Dar câte flăcări mocneau înăuntru! Câte ape ruginii! Ce delicate chenare arămil orbeau pe marginile șuvițelor!

La sfârșitul vacanțelor, buclele lui Dănuț erau altele decât cele dela începutul vacanțelor.

În roșul lor de soare cuprins de întineric, simțial o dogoare parcă, simțial apropiindu-se toamna, cum simți în luminișul unor tablouri de Rembrandt, nimbul lui Isus.

„Și buclă!” Buclă cu buclă altfel buclat. Dimineața, când Dănuț se deștepta din somn în clipa hădă când părul oamenilor e sburlit și desmăță — părul lui răsărea ca o grămadă de lălele — când arămil, când casteni — înflorite înflorite în grădinile somnului Atâtea dimineți! Atâtea deșteptări copilărești! O clipă, tot trecutul anilor din urmă se acoperi de brunul lor de aur al lălelelor rotunde.

... Și iată, începe liceul... viața... uniforma, tunsu... bătrânețea pentru unii, tinerețea pentru alții... și copilul cu bucle de fată, întinsă pe dormeusa, niciodată, niciodată nu va mai fi la fel...

— Moș Gheorghe! răsăna un glas la ușa tindei; curmând o lungă tăcere

— Asta-i mama le șopti Olguța săvînd de pe laviță. Ascundeți-vă repede

— Aici — aici — Gata, Moș Gheorghe.

— Sărut mâna, cuconiță. Demult n'am mai venit pe la moșle! întâmpină Moș Gheorghe pe Doamna Deleanu care intra cu trei paltoane pe braț.

— Lasă că are cine să vie! Da unde-s? Moș Gheorghe aruncă o privire prin odaia.

— O fost el trei lezi, cucuești, da se vede că l-o mâncat lupul!

Amintindu-și cum aflase lupul din poveste pe cei trei lezi — și mai cu seamă pe unul dintre ei.

Dănuț bufni în răs. Alte răsete ac-lamară șoaptele tămăritoare — Dibuind cu mâna prin umbră, Doamna Deleanu descoperi isvorul: trei capete înghesuite sub masa cu bucoave. Intre timp Moș Gheorghe aprinse lampa. Pe zidul alb se perindară albastre, umbrele a trei urși eșind din bârlog deabușlea.

De-acum nu mai ai nevoie să mătur!

Moș Gheorghe! Zâmbi Doamna Deleanu arătându-i ciorapii copiilor.

— Daa! — se minună Moș Gheorghe. Tare-s gospodari copiii moșului. Au ei cul semăna!

Alte hohote de răs isbucniră,

— De ce râdeți? îi cercetă doamna Deleanu alergând cu privirea dela unul la altul.

— Săți fie de bine... moșule — Isbuti Olguța să îngâne printre genele de răs.

— Ce spul tu acolo?

Copii se priviră între ei. Și din ochii lor măriți, răsul din nou clocoti, abătându-i ca un uragan, care pe laviță, care pe jos, cu ochii uzi de lacrimi și mâinile pe stomah.

— Ce-au pățit, Moș Gheorghe?

— Copii cuconiței! — își mișcă mustața moșneagului abia stăpânindu-și răsul.

— Nasul, mamă, nasul!

— Ce-aveți cu nasul? Ce-i cu nasul?

se miră doamna Deleanu, pipăindu-și nasul involuntar.

Monica și Dănuț plângeau deabinele.

Olguța se văita, legănându-se ca o bocitoare.

— Povestea cu lupul și cu cei trei lezi, cu căruța? — ridică din umeri Moș Gheorghe, zguduit de răs.

— Cu lupul?

— Ți-o spus-o el moșu și matale, da erai mîțitică pe-atunci. El...

Tusa îi înecă vorba începută...

Duminică 11 Februarie a. c.

Va conferința în Sala Cerc. Militar din Silistra, marele romancler d-l Ionel Teodoreanu, despre: cum am scris „La medeleni”.

Va patrona această conferință Excelența Sa D-l Rezydent Regal G-l Grigorescu și d-l Col. Miulescu prefectul județului.

Silistrenii dela mic până la mare sunt rugați a participa.

C A T R E N E

Iel floarea'n mînt, o chinuești, o frîngi, li smulgi petalele mereu, mereu.

Al ochii roși de plîns și plîngi și plîngi și-ai vrea să fii în locul florii, eu...

— x —

Sub guler alb un fionc de rîndunică Șî'n părul de matas'o floare - albastră: De genele ce cad și se ridică Atîrnă toată fericirea noastră.

— x —

Priveste, pe sub gene, lîngă sobă, Și toarce firul vieții de piscă... Când mă privești cu ochi pe jumătate, Aștept c'ai să mă sgării și mi-i frică.

— x —

Bogată ca o toamnă grea de rod, Când intri'n casă'n strai de muselin, Aduci în păr parfum de strugur copt: Sub bluză două amfore cu vin...

D. Iov

TRIBUNALUL JUD. DUROSTOR Extras de Afiș și Publicațiune de vânzare,

Nr. 346 din 3 Februarie 1940
Conform Jurnalului acestui Tribunal
Nr. 204/din 12 Ianuarie 1940

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 15 Februarie 1940 orele 8 dim. se va vinde din nou cu licitație publică în pretoriul acestui Tribunal averea imobiliară proprietatea debitorilor Dimitrița Călin Ivan Doicof și Călin Ivan Doicof această din urmă declarat în stare de faliment, ambii din Silistra str. I. C. Brătianu Nr. 22 fost Nr. 24, pentru despăgubirea creditorului Mihran Poladian din Silistra cu suma de lei 100.000 (una sută mil) capital cu dobândă, termenul și condițiunile prevăzute în actul de ipotecă autentificat de acest Tribunal sub Nr. 596/929, înscris sub Nr. 46/929 și investit cu formula executorie sub Nr. 255/931, cum și suma de 10000 onor de avocat.

Averea imobiliară ce urmează a se vinde este următoarea:

Una casă de locuit situată în orașul Silistra str. I. C. Brătianu Nr. 22 fost Nr. 24 compusă din 4 camere și două sălițe (marchize) două din camere pardosite cu scânduri pe jos ca și marchizele, restul cu pământ construcție din chirpici acoperite cu olane, în bună stare de locuit. În carte separată una bucătărie de vară construită din scânduri, acoperită cu tablă și alăturat acestuia, una magazie tot de scânduri pentru lemne, aceasta din urmă în stare de rîlnă, se mai află și o boltă de viță și 4

COOPERATIVA

Pentru creșterea și valorificarea PASARILOR

de Dr. MIHAIL VAIDA Insp. G-1 veterinar

Creșterea păsărilor este o îndeletnicire, la care micii proprietari pot câștiga sume frumoase, fără să aibă nevoie de capital mare.

Crescătorii mici se luptă azi cu două neajunsuri: Greutatea valorificării și boalele păsărilor.

Ambele aceste neajunsuri pot fi înlăturate în felul, cum se va arăta mai la vale.

O întreprindere cooperativă ar înființa, sub controlul Statului, câte un centru de clocire pe un teritoriu de activitate. Acest teritoriu ar putea să fie un județ. Aci s'ar pune în funcțiune cloctorii artificiale, cu o capacitate totală de 10.000 ouă.

Durata unei clociri fiind de trei săptămâni (pentru pui de găină), cloctorile, de o capacitate de 10.000 ouă, vor putea scoate 40.000 — 50.000 pui de prăsilă (în lunile de primăvară) și 60.000 — 70.000 pui de tăiere (în restul anului).

Păsările produse vor fi vândute sau distribuite membrilor cooperativei ca

pui de o zi.

Membrii vor fi instruiți:

1) Să-și procure, prin cooperativă, crescătoare, (eleveuse), ca pui de o zi să fie crescuți fără pierderi mari;

2) Să-și hrănească puii așa, cum e mai bine;

3) Să aibe cotețe mai bune pentru adăpostirea păsărilor. Fiecare membru ar putea să țină 30 — 50 găini ouătoare și câte 50 — 70 pui de tăiere, în mai multe serii.

Cooperativa ar strânge, ar sorta și și valorifica: Ouăle, apoi: pui tăiați, găini tăiate, claponi tăiați, puf și fulgi, etc.

În acele luni, în care cloctoarele ar fi în funcțiune, ar cumpăra, de la membrii ei, ouă de clocit și iată în ce condițiuni: În acele comune (mai mici), în care toți locuitorii ar consimți să țină numai o singură rasă, dată de cooperativă, găinile, cari la sate trăiesc în plină libertate, nu s'ar întâlni cu alți cocoși, de altă rasă, sau de aceeași rasă, dar de proastă calitate. De aceea, ouăle aduse din acele sate, vor fi plătite cu un preț mai bun decât ouăle de consum. Ceeace propun aci pentru cooperative, s'a realizat într-o regiune din Germania, ca o întreprindere particulară, de către un om isteț, care s'a îmbogățit și care a creat o bună stare sătenilor, unii având din creșterea găinilor, primite ca pui de o zi, venituri, care au atins suma de 60.000 lei pe an.

În acele comune și combaterea boalelor ar fi ușoară, deoarece cooperativa ar cere Ministerului Agriculturii și Domeniilor (Direcția Creșterii Animalelor) controlarea crescătoriilor, cece ar avea drept urmare, ca medicul veterinar de Stat ar veni să cerceteze, să îndrumeze, să combată boalele păsărilor pe cheltuiala Statului. Boalele păsărilor, chiar și cele molipsitoare, se ivesc numai în urma unor greșeli, făcute cu privire la igienă și la întreținere, or dacă medicul veterinar va veni și va arăta cum să fie crescute păsările ca să nu se îmbolnăvească, crescătorii nu vor mai suferi pagube, cum s'a întâmplat, destul de des, până acum.

Un lucru e foarte important: conducătorul centrului de clocire să nu creadă că această înjghebare e un „post” cu titluri, venituri, etc. Nu! Aci avem nevoie de adevărați cooperatori. Conducătorul va trebui să fie om priceput, organizator bun, harnic, neobosit și cinstit.

Omul sfințește locul!

Conferința Parlamentarilor.

urmare din pag. 1

către Ministerul de Agricultură și îmi fac o datorie să rog pe d-nii colegi din Parlament - aici de față - să-și unească sforțările spre a împiedica să se treacă în lege, excluderea acestora dela colonizare, așa cum se intenționează de către organele Ministerului.

4). În altă ordine de idei, mulți dintre coloniști, precum și pătura românească din Silistra, își trimit copii la școlile din Silistra, unde a funcționat un liceu de fete până în anul trecut, astăzi nu avem decât un gimnaziu

Este neapărată trebuință ca până la 1 Aprilie 1940, să se intervină pentru revenirea la forma completă de liceu, cum a fost până în anul trecut

Acest liceu este cu atât mai necesar în Silistra, unde își are sediul o unitate militară instalată definitiv în Silistra iar fiicele militarilor și bravorilor noștri ofițeri, să nu fie instrăinate pentru a urma cursul superior la alte licee, ținând seamă că nici în județele vecine (Bazargic și Călărași) nu există licee de fete.

Mai ales că din informații, liceul particular mixt bulgăresc din Silistra, este pe cale de a se întregi în toamna anului acesta.

T. Bellu—deputat

SCRISOARE...

Deși-l mult de-atunci, și'n drum,

De câte ori te întâlnesc,

Imi vine așa, să te opresc,

Și să-ți spun că te iubesc,

Și acum!

Când în cale-mi tu răsai;

Pentru mine î sârbătoare.

De e rău chiar, mie-mi pare,

Că-i o dalbă zi cu soare;

Ca un rai!

Pentru tine am un cult

Zua'ntreagă, noaptea'ntreagă,

Mintea mea umblă pribeagă

Pe la tine, că-mi ești dragă,

Tot mai mult!

Deși te faci că nu mă vezi,

De câte ori te-am întâlnit

Eu nicio clipă n'am gândit,

Că te iubesc și nu-s iubit,

Precum crezi!

În ochii tăi de rubine,

De câte ori m'am oglindit;

De atâtea ori ei mi-au vorbit;

Și mi-au spus că sunt iubit

De tine!

Dar fii pe pace dorul meu,

Și liniștită te rog fii;

Căci nu voui face nebunii,

Și niciodată n'ai să știi,

Cine-s eu!?

St. An.

pomi fructiferi, curtea se află înprejmuită cu scânduri, fiind pavată, în parte cu piatră și are o suprafață de 280 m. p. și se învecinește pe două părți cu Moștenitorii Radu Bratoef, pe o parte cu proprietatea lui Alex. Dumitrescu și pe altă cu strada I.C. Brătianu.

Imobilul care la data de 9 Decembrie 1939, s'a adjudecat definitiv asupra D-lui, Popof Tvetan din Bazargic jud. Caliacra, cu suma de lei-160.000 și ne depunând prețul în termen legal conform art. 551 și urm. pr. civ. creditorul a cerut prin petițiunea înreg. la Nr. 588 din 12 Ianuarie 1940 și Tribunalul prin jurnalul No. 204 din 12 Ianuarie 1940 a dispus scoaterea din nou în vânzare cu licitație-publică înaintea s'a a imobilului susmenționat în contul și pe socoteala susnumitului adjudecator începându-se licitația de la suma de lei 67.500, conform cererei înreg. la No. 588/940 și a jurnalului No. 204/940.

Asupra acestui imobil nu există altă sarcină.

Prețul real al imobilului arătat de creditor este de lei 90.000 iar licitația va începe de la suma de lei 67500, adică cu 25% reducere conform legii și a cererei înreg. la No. 588/940

Sunt somați toți acela care ar pretinde vre'un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca înaintea adjudecării să arate Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsa de a nu li se mai ține în seamă.

Președinte: Indiscitrabil
Șef Portărei: Indiscitrabil